

N:o 28.

Auk. till Riksd. kansli den 5 april 1889, kl. 2 e. m.

Andra Kammarens fjerde tillfälliga utskotts utlåtande, n:o 9, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändringar i och tillägg till resereglementet den 11 februari 1881.

Uti en inom Andra Kammararen väckt, till utskottet hänvisad motion (n:o 171) har herr *P. Andersson* i Högkil föreslagit, att Riksdagen måtte i skrifvelse anhålla, att Konungen täcktes förordna om åtskilliga i motionen närmare uppgifna ändringar i och tillägg till resereglementet af den 11 februari 1881. I motiveringen till detta förslag har motionären efter erinran om behandlingen inom Andra Kammarens fjerde tillfälliga utskott af en vid 1888 års riksdag väckt motion rörande ändring af §§ 1 och 8 i resereglementet, uttalat ej mindre den uppfattning, att allt slöseri med statens medel, systematiskt eller icke, vore betänkligt och borde hämmas, än äfven det påstående, att resereglementet i vissa fall tolkades och tillämpades på ett sådant sätt, att ett icke allenast betänkligt utan »ett oerhördt, orimligt slöseri med statens medel» dervid egde rum. Motionären har vidare såsom bevis för riktigheten af berörda påstående omnämnt särskilda reseersättningsräkningar, hvarefter motionären fäst uppmärksamheten derå, att, som kontrollen på reseersättningsräkningarna i åtskilliga fall vore för slapp, en noggrannare och kraftigare kontroll i detta afseende vore nödvändig.

Innan utskottet inlåter sig på en närmare redogörelse för och granskning af motionärens i sex särskilda punkter upptagna förslag, anser sig utskottet — som i afseende å bestämmelserna i åtskilliga äldre resereglementen tillåter sig hänvisa till Andra Kammarens fjerde tillfälliga utskotts vid förra årets riksdag i ämnet afgifna utlåtande n:o 2 (i samlingen n:o 6) — böra här erinra så väl om innehållet i vissa delar af nu gällande resereglemente som ock om behandlingen vid 1888 års riksdag af ofvan omnämnda, då väckta motion rörande ändring i samma reglemente.

Det nu gällande resereglementet upptager sex klasser, i afseende å hvilka uti reglementets 1:sta § meddelas, bland andra, de bestämmelser, som framgå af efterföljande tabell:

Klass.	Skjuts.	Ångfartyg.	Jernväg.	Dagtraktamente.
Första.....	Lega för 3 hästar.	Dubbel hyttplats.	1:sta klass.	15 kr.
Andra	D:o.	D:o.	D:o.	12 »
Tredje	Lega för 2 hästar.	D:o.	D:o.	10 »
Fjerde	D:o.	En hyttplats.	2:dra klass.	6 »
Femte.....	Lega för 1 häst.	En salongsplats.	D:o.	4 » 50 öre.
Sjette	D:o.	En däckplats. men nattetid billigaste plats under däck.	3:dje klass.	2 » 50 »

Till *första klassen* hänföres 12 de högsta statens embeten, nemligen amiral, erkebiskop, general, generallöjtnant, justitiekansler, krigshofrättens ordförande, minister för utrikes ärendena, president, statsminister, statsråd, universitetskansler och vice amiral.

Andra klassen upptager: biskop, cheferna för geologiska undersökningen, mariningeniörsstaten, skogsstyrelsen, statistiska centralbyrån, stuteriöfverstyrelsen och styrelsen öfver allmänna väg- och vattenbyggnader, expeditionschef i statsdepartementet, generaldirektör, generalintendent, generalkrigskommissarie, generalmajor, kabinettssekreterare, kommandör vid flottan, kontreamiral, landshöfding, landtbruksakademiens direktör, landtmäteridirektör, lotsdirektör, militärbefälhafvare på Gotland, riksarkivarie, öfverbibliotikarie, öfverintendent, öfverfältläkare och öfverste.

Tredje klassen innefattar 64 särskilda embets- och tjänstegrader, hvaribland här må omnämnas: advokattiskal, bankinspektör, bergmästare, byråchef, censor, distriktschef vid väg- och vattenbyggnader, fiskeri-

intendent, fältläkare, häradshöfding, landskamererare, landssekreterare, ledamot i nämnd för prisbelönande af hästar, major, medicinalråd, provinsial- och regementsläkare, sekreterare hos justitiekanslern eller i centralt ombetsverk, skogsinspektör, tulldirektör, öfverkontrollörer vid bränvins- och hvitbetssockertillverkningarna samt öfverstelöjtnant.

Fjerde klassen omfattar öfver 70 särskilda tjänstebefattningar, såsom auditör, häradsskrifvare, ingenjör vid landtmäteristyrelsen m. m., justerare af mått och vigrer, jägmästare, kapten, kronofogde, kyrkoherde, landtbruksingenjör, landtmätare, löjtnant, mönstringskommissarie, regementsintendent, ryttmästare, skogsingenjör, tingstolk, underlöjtnant, undervisare i särskilda delar af landthushållningen och fiskodling samt veterinär.

Femte klassen upptager omkring 40 olika tjänster, deribland fanjunkare, fyrmästare, kontrollör vid bränvinstillverkningen, landsfiskal, länsman, nämndeman och polisuppsyningsman.

Sjette klassen upptager åtskilliga betjente och vederlikar (tillhopa 17 rubriker), hvaribland fjerdingsman, kronojägare, korpral och vice korpral, postiljon och vaktbetjent.

Mom. 1 och 4 i § 8 af resereglementet äro af följande lydelse:

Mom. 1. Då skjuts begagnas, må den resande undfå såsom godtgörelse för åkdonslega, med deruti inbegripen ersättning för beställningspenningar, följande för nedannämnda klasser här fastställda belopp för ny mil räknadt, nemligen:

1:sta och 2:dra klasserna	1 krona.
3:dje och 4:de klasserna	60 öre.
5:te och 6:te klasserna	30 »

Mom. 4. Färdas den resande på ångfartyg eller jernväg, må han jemväl undfå godtgörelse för den utgift, som transporten af hans effekter till och från fartyget eller jernvägen kan medföra, hvarje gång till nedannämnda belopp, nemligen:

1:sta, 2:dra och 3:dje klasserna	1 krona 50 öre.
4:de klassen	1 »
5:te och 6:te klasserna	— 75 öre.

Ofvanberörda vid 1888 års riksdag väckta motiou rörande ändringar i resereglementet åsyftade temligen betydande nedsättningar. Man ville inskränka antalet klasser till blott tre, bildade *den första* af nuvarande första och andra, *den andra* af nuvarande tredje och fjerde och

den tredje af nuvarande femte och sjette; och skulle rese- och trakta-
mentsersättning i dessa tre nya klasser utgå, som följer:

Klass.	Skjuts.	Ångfartyg.	Jernväg.	Dagtraktamente.
Första.....	Lega för 2 hästar.	Hyttplats.	1:sta klass.	10 kr.
Andra.....	D:o.	D:o.	2:dra klass.	6 »
Tredje.....	Lega för 1 häst.	En salongsplats.	3:dje klass.	2 » 50 öre.

Dessutom yrkades nedsättning i godtgörelsen för åkdonslega samt för transport af reseffekter.

I det här förut omnämnda, af Andra Kammarens fjerde tillfälliga utskott afgifna utlåtande i anledning af hvad sålunda föreslagits förklarade sig utskottet icke kunna tillstyrka motionen i dess helhet, men utskottet hade tillsett, i hvad mån resereglementet kunde tariffva eller tillåta nedsättningar, och dervid funnit följande sådana kunna ifrågasättas, nemligen:

1:o. Resa med skjuts.

De tre hästarne för första och andra klasserna minskas till två.

2:o. Resa på ångfartyg.

I stället för dubbel hyttplats för de tre första klasserna användes enkel hyttplats.

3:o. Resa på jernväg.

Åt de i reglementets tredje klass upptagne tjänstemän anvisas plats i andra klassens vagn.

4:o. Dagtraktamente.

Detta nedsättes för första klassen till tolf och för andra klassen till tio kronor.

5:o. Åkdonslega med deruti inbegripen ersättning för beställningspenningar.

Godtgörelse i detta hänseende, för mil räknadt, nedsättes för första och andra klasserna från 1 krona till 80 öre.

6:o. Transport af effekter till och från fartyg eller jernväg.

Ersättningen härför nedsättes för de *tre första klasserna* från 1 kr. 50 öre till 1 krona.

Utskottet tillstyrkte likväl icke någon framställning till Kongl. Maj:t i syfte att få nämnda nedsättningar vidtagna i resereglementet, utan hemställde, att den väckta motionen icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda, för hvilken hemställan såsom skäl anfördes, dels att nedsättningarna i dagtraktamentet afsåge endast de två första klasserna, med 3 kronor för den förra och 2 kronor för den senare; dels att för det vida öfvervägande flertalet af de embetsmän, som upptoges i sagda båda klasser, reglementet sällan eller aldrig tillämpades; dels att de nedsättningar i öfrigt, hvilka af utskottet funnits verkställbara, måste anses mer eller mindre obetydliga; och dels att, enligt utskottets åsigt, Riksdagens grundlagsenliga rätt att hos Konungen anmäla sina föreställningar och önskingar i fråga om den ekonomiska lagstiftningen m. m. icke borde komma till användning i hvarje fall, äfven det obetydligaste, der det bestående ej i allo tillfredstälde, utan fast mera borde sparas för viktigare angelägenheter.

Utskottets omförmälda utlåtande blef den 7 mars 1888 af Andra Kammaren återremitteradt efter votering med 82 röster emot 74, som voro för bifall till utskottets hemställan, hvarefter och sedan utskottet i nytt utlåtande, vid hvilket fogats reservation af fyra bland utskottets ledamöter, förnyat sin hemställan om rent afslag å motionen, samma hemställan af Andra Kammaren bifölls likaledes efter votering med 55 röster mot 39.

Utskottet öfvergår nu till behandling af de särskilda punkterna i herr Anderssons föreliggande motion, dervid iakttagande efterföljande ordning.

A. Fjerde punkten.

I denna punkt föreslår motionären, att i resereglementet måtte införas bestämdt stadgande derom, att ersättningen skall beräknas och utgå efter afgift på jernväg eller ångfartyg, när sådan lägenhet finnes att tillgå.

Beträffande detta förslag får utskottet i minnet återkalla, att i afgifven berättelse angående verkställd granskning af statsverkets samt andra af allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1887 Riksdagens år 1888 församlade revisorer — under erinran, huru som i 6 § 1 mom. af gällande resereglemente vore föreskrifvet, att resekostnadsersättning skulle utgå efter det eller de förut i reglementet angifna olika sätt att färdas, med skjuts, på ångfartyg eller på jernväg, som för resan verkligen begagnats, samt att såsom tjänstefel skulle anses, om embets- eller tjänsteman i reseräkning upptog godtgörelse för ett med högre kostnad förenadt befordringssätt, än det af honom under resan använda, men att deremot något stadgande icke vore meddeladt, på grund hvaraf det kunde anses vara en ovillkorlig skyldighet för embets- eller tjänsteman att vid resa i tjänsteärenden begagna det med minsta kostnad förenade befordringssätt — förklarar sig finna ett sådant stadgande vara behöfligt och till stöd härför anført, att vid granskning af de särskilda räkenskaperna exempelvis förekommit, att till en regementsintendent under revisionsåret anordnats ersättning för dels fyra under år 1886 och dels femton under år 1887 verkställda resor fram och åter mellan Jönköping och Skillingaryd, beräknad efter skjuts för två hästar jemte åkdonslega, eller 32 kronor 68 öre för hvarje gång, ehuru daglig jernvägsförbindelse mellan dessa båda orter finnes, och begagnande af jernvägen i dessa fall skulle hafva medfört en ej obetydligt mindre kostnad för statsverket^{*)}. Och hafva revisorerne med anledning deraf uttalat önskvärdheten, att resereglementet ändrades derhän, att det icke vore embets- eller tjänsteman tillåtet att vid resa i tjänsteärenden beräkna ersättning efter skjuts, då han med mindre rese- och traktamentskostnad kunde färdas å jernväg eller ångbåt.

Då missbruk af sådan art, som det af revisorerne i detta afseende omförmälda, om också mindre ofta förekommande, likväl inträffat, har statskontoret, hvars utlåtande öfver revisorerne berörda framställning blifvit af Kongl. Maj:t infordradt, anført, att enligt statskontorets åsigt någon åtgärd till förebyggande deraf för framtiden borde vidtagas. Nyssnämnda af revisorerne föreslagna stadgande kunde dock vid tillämpningen lätteligen förorsaka uppehåll i resa och ådraga den resande kostnader, som icke af staten godtgjordes. En embets- eller tjänsteman, som måste företaga en resa till ett på kortare afstånd från hans bostad beläget förrättningsställe, kunde nemligen, derest han vore skyl-

*) Motionären anför i motionen andra exempel på enahanda missförhållande.

dig att för både fram- och återresan begagna sig af befintlig jernvägs- eller ångbåtsförbindelse, i afvaktan på afgående bantåg eller ångbåt nödgas vara borta från sitt hemvist och der möjligen förefintliga angelägena embetsgöromål under längre tid än som, derest han egt begagna skjuts, hade erfordrats. Om afståndet mellan förrättningsmannens bostad och förrättningsstället vore kortare än en mil, kunde det sålunda icke tagas för gifvet, att han i hvarje fall skulle kunna med anlåtande af befintlig jernvägs- eller ångbåtsförbindelse på samma dag verkställa både förrättningen samt resorna fram och åter; men förrättningsmannen vore för sådan inom nyssnämnda afstånd från hans hemvist verkställd förrättning jemlikt § 11 mom. 1 i resereglementet berättigad till traktementen endast för den tid, som till förrättningen åtgått, äfven om fram- och återresan egt rum på annan dag än den för förrättningen bestämda. Enahanda missförhållande kunde uppstå, då afståndet från förrättningsmannens bostad till förrättningsstället vore en mil eller derutöfver, men kortare än tre mil. I sådant fall utginge enligt ofvan åberopade moment, om resorna fram och åter eller endera af dem verkstälts å annat dygn, än som till förrättning användts, för dessa resor tillsammans traktementen för ett dygn. Äfven vid resor mellan olika förrättningsställen skulle, då afståndet vore kortare än tre mil, den ifrågasatta bestämmelsen i anseende till afgangstiderna för bantåg eller ångbåt kunna förorsaka uppehåll med deraf följande olägenheter för förrättningsmannen.

Hvad derefter anginge längre resor än de här ofvan nämnda, hyste statskontoret betänkligheter mot ett ovilkorligt stadgande derom, att förrättningsman icke skulle få beräkna ersättning efter skjuts, då han med mindre rese- och traktamentskostnad kunnat färdas med ångbåt. Det kunde nemligen inträffa, att resan måste företagas under en årstid, eller under förhållanden, då förrättningsmannen, hellre än att underkasta sig äfventyret eller obehaget af en färd med ångbåt, funne sig föranlåten att af egna medel tillskjuta hvad som utöfver resekostnaden med ångbåt erfordrades för att med skjuts nå bestämmelseorten.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt hade statskontoret endast i så måtto tillstyrkt afseende å revisorerne ifrågavarande förslag, att ett tillägg till § 6 i resereglementet måtte göras derom, att vid resa, der afståndet mellan förrättningsmannens bostad och förrättningsstället eller mellan olika förrättningsställen är tre mil eller derutöfver, det icke måtte vara förrättningsman tillåtet att beräkna ersättning efter skjuts, då han med mindre rese- och traktamentskostnad kunnat färdas å jernväg.

I sitt den 8 sistlidne mars afgifna utlåtande (n:o 29) i anledning af Riksdagens revisorers förenämnda berättelse har statsutskottet, med

förklarande, att utskottet delade den af statskontoret i denna och en annan resereglementet rörande fråga uttalade uppfattning, föreslagit, under § 11, att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huru vida icke tillägg och ändring i i gällande resereglemente lämpligen kunde göras, hvarigenom bestämda föreskrifter blefve meddelade i det syfte, statskontoret i sitt utlåtande angående revisorerernas förevarande framställning antydt; och har statsutskottets berörda hemställan derefter blifvit af Riksdagens båda kamrar bifallen.

Af den redogörelse, utskottet härmed lemnat, inhemtas, att innevarande års Riksdag redan beslutat aflåtandet af en skrifvelse till Kongl. Maj:t på grund af framställning från statsrevisorerna af samma innebörd som motionärens förslag i nu afhandlade punkt; och lär vid sådant förhållande icke kunna ifrågasättas, att utskottet skulle öfver sagda punkt vidare sig yttra eller i anledning deraf afgifva något skrifvelseförslag.

B. Sjette punkten.

Motionären yrkar, såsom orden lyda, »att föreskrifter utfärdas derom, att så väl vederbörande kronolänsman som äfven kronofogde bör bestyrka de i reseersättningsräkningarna uppgifna väglängders och skjutsafgifters rigtighet».

I afseende å detta yrkande har motionären i sin motivering exempelvis anført, att på en reseersättningsräkning för resa genom tre särskilda kronolänsmansdistrikt blott en af distriktens länsmän bestyrkt de uppgifna väglängdernas rigtighet.

Så vidt utskottet har sig bekant, finnes ej någon allmän föreskrift meddelad derom, att vare sig kronofogde eller länsman skall bestyrka rigtighet af de i ifrågavarande räkningar upptagna väglängder och skjutsafgifter; men det lär vara vanligt, att sådan bestyrkelse, åtminstone hvad väglängderna angår, meddelas af länsmännen. Utskottet kan emellertid icke finna, att den af motionären i förevarande punkt påyrkade bestämmelsen är af behofvet påkallad. Reseersättningsräkningarna skola nemligen, jemväl beträffande uppgifna väglängder och skjutsafgifter, granskas af den myndighet — i de flesta fall Kongl. Maj:ts befallningshafvande — som har att meddela anordning å ersättningsbeloppen; och det lider intet tvifvel, att samma myndighet besitter eller i allt fall utan svårighet kan förskaffa sig den kännedom, som erfordras för behörig kontroll äfven öfver de väglängder och skjutsafgif-

ter, som i en räkning upptagits, likasom att, i fall af bristande sådan kontroll, myndigheten ådrager sig skyldighet att till statsverket återbära, hvad som blifvit för mycket utbetaldt.

C. Första, andra och tredje punkterna.

I dessa punkter föreslår motionären följande ändringar i rese-reglementet:

»1:o)

att antalet klasser inskränkes till 4, nemligen:

Första klassen.

Resa med skjuts: lega för 2 hästar.

» på ångfartyg: afgift för hyttplats eller, när hytt ej förekommer, en salongsplats.

Resa på jernväg: afgift för plats i första klassens vagn.

Dagtraktamente 10 kronor.

Gällande för de till nuvarande första och andra klass hörande personer.

Andra klassen.

Resa med skjuts } lika med första klassen.

» på ångfartyg

» på jernväg: afgift för plats i andra klassens vagn eller, när denna klass ej finnes, första klassens vagn.

Dagtraktamente 6 kronor.

Gällande för de till nuvarande tredje och fjerde klass hörande personer.

Tredje klassen.

Lika med och motsvarande nuvarande femte klass.

Fjerde klassen.

Lika med och motsvarande nuvarande sjette klass.

2:o)

att åkdonslegan med deri inbegripen ersättning för beställningspenningar bestämmes för första klass till 80 öre, andra klass 60 öre, tredje och fjerde klass 30 öre, allt per mil;

3:o)

att ersättning för transport af effekter till och från fartyg eller jernväg bestämmes för första och andra klass till 1 krona samt för tredje och fjerde klass till 67 öre.»

Om man jemför de af motionären sålunda föreslagna ändringar i resereglementet med de ändringar deri, hvilka af Andra Kammarens fjerde tillfälliga utskott uti utskottets här förut omnämnda, under 1888 års riksdag afgifna, utlåtande framhöllos såsom skäligen, så finner man, att motionären slutit sig till utskottets uppfattning utom beträffande *dels* dagtraktamentet för nuvarande första och tredje klasserna, hvilket traktamente — i gällande reglemente bestämdt till resp. 15 och 10 kronor — af motionären föreslås till resp. 10 och 6 kronor, under det att utskottet ansett dagtraktamentet kunna för första klassen nedsättas till 12 kronor, men böra bibehållas vid 10 kronor för tredje klassen, och *dels* ersättningen för transport af effekter till eller från ångfartyg eller jernväg för nuvarande femte och sjette klasserna, hvilken ersättning motionären föreslår skola utgå med 67 öre, under det att utskottet funnit ändring icke böra ske i resereglementets bestämmelse, att samma ersättning skall beräknas till 75 öre.

Skiljaktigheten emellan motionären och 1888 års utskott i nu ifrågavarande hänseende är således allt annat än väsentlig; men utskottet finner ej skäl vara anförda, på grund hvaraf utskottet borde frångå den af 1888 års utskott uttalade mening, hvilken kom till stånd efter rätt vidlyftiga öfverläggningar och sedan man så omsorgsfullt som möjligt pröfvat flera framställda förslag i ämnet. Särskildt torde det komma att förefalla egendomligt, om man såsom motionären önskar, utan att i öfrigt vidtaga någon ändring för nuvarande femte och sjette klasserna, nedsatte den åt dessa klasser anslagna ersättning för transport af reseffekter med 8 öre. Hvad dagtraktamentet för första och tredje klasserna angår, anser utskottet detsamma icke skäligen böra sättas lägre än till resp. 12 och 10 kronor. Biträdde man motionärens förslag i detta fall, skulle deraf följa, att dagtraktamente komme att utgå med enahanda belopp för t. ex. en öfverstelöjtnant och en under-

löjtnant, ett medicinalråd och en veterinär, en byråchef och en tings- tolk, med mera dylikt, och utskottet kan icke föreställa sig, att sådant vore billigt eller lämpligt.

Då utskottet alltså vidhåller den af 1888 års fjerde tillfälliga utskott uttalade mening i fråga om beskaffenheten af de ändringar i §§ 1 och 8 af resereglementet, som skäligen kunna ifrågasättas, återstår att tillse, huru vida den af sistnämnda utskott angifna och af Andra Kammaren biträdda uppfattning, att dessa ändringar icke i och för sig vore af den betydighet, att anhållan om deras vidtagande borde till till Kongl. Maj:t framställas, må anses fortfarande ega giltighet. Icke heller denna uppfattning har utskottet funnit anledning frångå; men nu förekommer att, på sätt här ofvan blifvit påpekadt, innevarande års Riksdag redan beslutat en skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande tillägg och ändring i andra bestämmelser i resereglementet. Detta reglemente kommer således i allt fall att varda föremål för Kongl. Maj:ts uppmärksamhet, och vid sådant förhållande finner utskottet — äfven från omförmälda af utskottet och Andra Kammaren vid 1888 års riksdag intagna ståndpunkt — icke något kunna erinras deremot, att jemväl ifrågasvarande ändringsförslag — derest det i öfrigt finnes lämpligt — hos Kongl. Maj:t anmäles.

D. Femte punkten.

Motionären yrkar efter orden: »att bestämdt stadgande införes derom, att ersättning för skjuts endast får beräknas för den väg, som verkligen färdats i och för statens tjänst.»

Vidkommande detta förslag har motionären i sin motivering an- fört följande:

»I arméförvaltningen finnes bland Elfsborgs läns räkenskaper för 1888 en reseersättningsräkning, hvaraf framgår, att så kallade ekonomiska besigtningar i juli månad sagda år förrättades inom 5:te och 6:te korpralskapen vid Vedbo kompani af Vestgöta-Dals regemente. Inom Håbols socken besigtigades 14 knektetorp. Håbols sockens hela vidd utgör 1,2 kvadratmil; men den vägsträcka, som för besigtningen af de 14 knektetorpen upptagits i räkningen, uppgår till 23,4 — säger tjugotre hela och fyra tionde dels — mil. För en del af landsvägen inom Håbols socken har staten i detta fall fått betala skjutsersättning 15 — säger femton — särskilda gånger. Ersättningen är i den åsyftade räkningen upptagen för två hästar. Biträdande sergeanten har i sin räkning upptagit summan 23,4 mil och följaktligen har staten äfven till

honom fått betala skjutsersättning för samma vägsträcka inom Håbols socken femton särskilda gånger.

Mångfaldiga andra exempel finnas, men de anförda må för denna gång vara nog. Jag är villig att, om sådant tillåtes mig, inför det utskott, som kommer att behandla motionen, bevisa sanningen af de anförda exemplen samt anförda och styrka andra.»

De till stöd för förevarande förslag af motionären sålunda meddelade uppgifter har han inför utskottet till fullo styrkt medelst handlingar och kartor, hvilka af honom anskaffats och till utskottet öfverlemnats. Bland dessa handlingar finnes äfven den af motionären först omnämnda reseersättningsräkningen. Denna räkning är, enligt utskottets uppfattning, anmärkningsvärd i så hög grad, att utskottet funnit det vara en pligt att låta den såsom bilaga åtfölja detta utlåtande. (Bil. litt A.) För en hvar, som genomläser räkningen — och utskottet tillåter sig rekommendera en sådan genomläsning — lära, såsom uttrycket lyder, reflexionerna göra sig sjelfva. Utskottet skall därför här endast påpeka, att enligt räkningen den förrättningsman som utstält densamma, debiterat skjutsersättning under den 23 juli 1888, då han besigtigade sju soldattorp, för elfva mil med 34 kronor 80 öre, den 24 juli, då sex soldattorp besigtigades, för 8,4 mil med 25 kronor 20 öre o. s. v., så att debiterade *skjuts*-ersättningen för de sex dagar, besigtningarne pågingo, utgör 249 kronor 90 öre eller i medeltal 41 kronor 65 öre om dagen. Den 25 juli hade förrättningsmannen besigtigat soldattorpet för roten n:o 1,047 Asslebön och begaf sig derifrån till soldattorpet för roten n:o 1,046 Näs. För denna resa från Asslebön till Näs är debiterad skjutsersättning för 2,1 mil från gästgifvaregården Taxviken till Näs (6 kronor 90 öre); men afståndet emellan soldatstommen till hemmanet Asslebön (Asslebyn) och soldatstommen till hemmanet Näs utgör — enligt ett af motionären företedt bevis, utfärdadt af vederbörande tjänsteman i generallandtmäterikontoret — ungefär 10,000 fot, hvadan statsverket för förrättningsmannens färd å sistnämnda vägsträcka fått betala skjutsersättning, mera än sju gånger större än den, som belöpt för den passerade vägsträckan.

Nu innehåller 12 § 1 mom. i gällande resereglemente den bestämmelse, att, då extra förrättningar å flera orter under en och samma resa verkställes, beräknas kostnadsersättning för resa mellan förrättningsställen samt till första och från sista förrättningsstället. Att vid detta förhållande den oförmälda reseersättningsräkningen kunnat godkännas efter afdrag af allenast 3 kronor 18 öre lär bero på bestämmelserna rörande skjutsningsskyldigheten och skjutsafgifters beräkning i 29

och 41 §§ af kongl. stadgan angående skjutsväsendet den 31 maj 1878. Men då det ju är mera än saunolikt, att i det anförda fallet — hvilket dock, enligt hvad utskottet vill förmoda, hör till sällsyntheterna — förrättningsmannen ingalunda färdats ens tillnärmelsevis på sätt i räkningen upptagits, och, äfven om han skulle hafva gjort det, ett sådant sätt att skaffa sig fram både ådrager statsverket oskäligen kostnad och aldrig, om ej i ytterst ovanliga fall, kan vara nödvändigt, då tillfälle i allmänhet ej lärer saknas att varda befördrad med skjuts, utan att för hvarje uppebäll på en vägsträcka mellan två gästgifvaregårdar requirera ny skjuts från den ena eller andra gästgifvaregården, finner utskottet, lika med motionären, att i resereglementet bör inflyta ett tillägg, hvarigenom så betänkliga missbruk som det i fråga varande må om möjligt varda för framtiden förebyggda. Och utskottet har föreställt sig, att ett sådant tillägg skulle kunna göras till ofvannämnda mom. 1 i § 12 af resereglementet. Det skulle, enligt utskottets åsigt, i sagda moment kunna föreskrifvas jemväl, att ersättning för skjuts ej må utgå för längre väg, än förrättningsman verkligen färdats, der han ej gitter visa, att skjutslega derutöfver måst af honom utgifvas.

På grund af hvad härmed blifvit anfördt, får utskottet hemställa, att Andra Kammaren behagade besluta:

att endast på det sätt bifalla herr Anderssons föreliggande motion, att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, det täcktes Kongl. Maj:t taga i öfvervägande, huru vida ej ändring i §§ 1 och 8 och tillägg till § 12 i gällande resereglemente af den 11 februari 1881 lämpligen kunde göras i den af utskottet här ofvan förordade rigtning.

Stockholm den 5 april 1889.

På utskottets vägnar:

Ludv. Essén.

Bil A.

Rese-ersättningsräkning

för undertecknad, som enligt order varit kommenderad att hålla innevarande års ekonomiska besigtningar inom 5:te och 6:te korpralskapen vid Vedbo kompani och Kongl. Vestgöta Dals regemente.

				Mil	Kronor	
Juli	23	Skjuts från Dansbo gästgivaregård till Dalskogs jernvägsstation		0,5	1	80
		» » D:o d:o » roten n:o 1,038 Holängen		0,5	1	80
		» » D:o d:o » d:o n:o 1,039 Teåker		1,5	5	70
		» » Torpane d:o » d:o n:o 1,040 Ödebyn		1,0	3	00
		» » D:o d:o » d:o n:o 1,036 Björtveten		0,7	2	10
		» » D:o d:o » d:o n:o 1,026 Ödsköld		1,5	4	50
		» » Alltorps d:o » d:o n:o 1,027 Kroken		1,5	4	50
		» » D:o d:o » d:o n:o 1,028 Orsbyn		1,9	5	70
		» » Orsbyn d:o » nattqvarteret Alltorp		1,9	5	70
»	24	» » Alltorps d:o » roten n:o 1,031 Backen		1,0	3	00
		» » D:o d:o » d:o n:o 1,030 Bön		1,8	5	40
		» » D:o d:o » d:o n:o 1,029 Berg		2,0	6	00
		» » D:o d:o » d:o n:o 1,050 Skuggetorp		0,8	2	40
		» » D:o d:o » d:o n:o 1,049 Taxviken		1,3	3	90
		» » Taxvikens d:o » d:o n:o 1,048 Vamben		1,0	3	00
		» » D:o d:o » nattqvarteret Asslebön		0,5	1	50
»	25	» » D:o d:o » roten n:o 1,047 Asslebön		1,0	3	00
		» » D:o d:o » d:o n:o 1,046 Näs		2,3	6	90
		» » Vängsjö d:o » d:o n:o 1,041 Tohslätt		1,5	5	70
		» » D:o d:o » d:o n:o 1,042 Ullerön		0,8	3	04
		» » D:o d:o » d:o n:o 1,044 Onsön norra		0,8	3	04
		» » D:o d:o » d:o n:o 1,043 Onsön södra		0,7	2	66
		» » D:o d:o » d:o n:o 1,045 Vassända		0,5	1	90
		» » D:o d:o » d:o n:o 1,011 Vängsjö		0,5	1	90
		» » D:o d:o » d:o n:o 1,012 Gäserud		0,6	2	28
		» » D:o d:o » d:o n:o 1,013 Böhle		0,8	3	04
»	26	» » D:o d:o » nattqvarteret Böhle		0,5	1	90
		» » D:o d:o » roten n:o 1,008 Strand		1,0	3	30
		» » D:o d:o » d:o n:o 1,057 Näs		1,5	5	70
				Transport	—	104 36

						Mil	Kronor	
						—	104	36
					Transport			
Juli	26	Skjuts från	Vängsjö gästgifvaregård till roten n:o 1,005	Bodane		1,8	6	84
		»	»	D:o d:o » d:o n:o 1,006	Hult	2,3	8	74
		»	»	D:o d:o » d:o n:o 1,015	Bön	1,8	6	84
		»	»	D:o d:o » d:o n:o 1,014	Assgerdebyn	1,5	5	70
		»	»	D:o d:o » d:o n:o 1,001	Risane	1,3	4	94
		»	»	D:o d:o » d:o n:o 1,009	Vägne	0,5	1	90
		»	»	D:o d:o »	nattqvarteret Eng	1,5	5	70
	27	»	»	D:o d:o » roten n:o 1,002	Eng	1,6	6	08
		»	»	D:o d:o » d:o n:o 1,003	Sonnerud	2,0	7	60
		»	»	D:o d:o » d:o n:o 1,004	Asslerud	2,1	7	98
		»	»	Asslerud d:o »	Vängsjö gästgifvaregård	2,1	7	98
		»	»	Vängsjö d:o »	Årbols i Ertemark gästgifvaregård	1,9	7	22
		»	»	Årbols d:o »	Barkeruds gästgifvaregård	1,1	4	18
		»	»	Barkeruds d:o » roten n:o 1,025	Sund	1,8	5	40
		»	»	D:o d:o » d:o n:o 1,024	Kölviken södra ..	1,5	4	50
		»	»	D:o d:o » d:o n:o 1,023	Kölviken norra ...	2,0	6	00
		»	»	D:o d:o » d:o n:o 1,023	Strand stora	2,5	7	50
		Afgift för färjepenningar öfver sjön Stora Lee från Sund till Jaren å 75 öre per häst				—	1	50
		Skjuts från	Lilla Strands gästgifvaregård till roten n:o 1,019	Nolby		1,5	4	50
		»	»	Nolby till nattqvarteret Strand		1,5	4	50
	28	»	»	Lilla Strands gästgifvaregård till roten n:o 1,018	Näs	0,5	1	50
		»	»	D:o d:o » d:o n:o 1,016	Rörvikens södra ..	0,8	2	40
		»	»	D:o d:o » d:o n:o 1,017	Rörviken n:o ..	0,7	2	10
		»	»	Rörviken n:o 1,017 till Lilla Strands gästgifvaregård		0,7	2	10
		»	»	Lilla Strands gästgifvaregård till Räfmarkens gästgifvaregård ..		1,5	4	50
		»	»	Räfmarkens d:o »	Årbols i Ed s:n d:o ..	1,2	3	60
		»	»	Årbols till Hindalebyns gästgifvaregård		0,8	3	04
		»	»	d:o » Torpane d:o		1,8	5	40
		»	»	d:o » Dansbo d:o		1,0	3	00
		»	»	d:o » Dalskogs jernvägsstation		0,5	1	80
S u m m a						—	249	90

Onsjö & Venersborg den 13 augusti 1888.

Wolrath Haij,
Löjtnant.

Väglängdernas rigtighet bestyrker

K. A. Freundenthal,
Kronolänsman.

Qvitteras
Wolrath Haij.

Granskad med anmärkning dels att, enär vid färden från Dalskogs jernvägsstation till soldattorpet n:o 1,038 med hämtning af skjuts från Dansbo skjuts- och åkdonslega upptagits för tillsammans en mil med 3 kronor 60 öre, ehuru dylik ersättning, då afståndet från Dansbo till Dalskogs jernvägsstation är 0,4 mil, samt derifrån till soldattorpet n:o 1,038 Hölängen 0,5 mil, bort upptagas allenast för 0,9 mil med 3 kronor 42 öre, från begärda ersättningsbeloppet bör afdragas 18 öre, dels ock att, enär vägen från Torpane skjutsstation i Bäcke socken till Dansbo gästgifvaregård går förbi Dalskogs jernvägsstation och någon anledning, hvarför resan från Torpane till Dalskogs station, hvaremellan afståndet är 0,6 mil, tagits först till nämnde gästgifvaregård och derifrån tillbaka till stationen, icke uppgifvits, för högt upptagen skjuts- och åkdonslega jemväl bör afdragas med 3 kronor eller tillsammans 3 kronor 18 öre, betygar

L. Dahllöf,
t. f. länsbokh.

Vidimeras

G. Åman Nilsson,
e. o. tjänsteman i kongl. arméförvaltningen.
